

Škytavka

Když vás popadne škytavka a začne s vámi lomcovat, pověra praví, že na vás v tu chvíli někdo myslí. Jenže netušíte — kdo. Povím vám to. Myslím na vás já.

Nevadí, že se s vámi osobně neznám. Zním se však důvěrně se škytavkou, která do vás vstoupila. Mám tudíž soucit s každým, kdo jí podlehne. Abych se vyjádřil po indiánsku: od prvního škytu se stáváte mým pokrevním bratrem, případně ségrou.

Ano, myslím na vás. Dobře totiž vím, že škytavka je prevít. Je mi to známo už od časů základní školy, kdy jsem jednou měl téměř na dosah vítězství v recitační soutěži, ale udělala mi škyt přes rozpočet.

Nehodlám vás obtěžovat svým podrobným škytopisem, omezím se jen na několik příznačných ukázek svých zvukových erupcí v nejméně vhodných okamžicích. Například při milostném vyznání. Při svém diskusním příspěvku na semináři o správné výslovnosti. Nebo při pokusu o splnění bobříka mlčení.

Nedávno jsem se vzdělal v jednom časopise, že škytavka je reflex spočívající v křečovitých výbuších vdechovací aktivity, sledovaných asi za 35 m/s rychlým uzávěrem hrtanové příklopky. Dále jsem se z článku dověděl, že dokonce už i lidský plod v děloze škytá. Ptám se tedy úřadů, zda by nám před vystavením rodného listu neměl být jako první písemný dokument o naší existenci vystaven list škytací.

Znění takového listu by samozřejmě muselo respektovat rozličné národní svébytnosti vydávaných zvuků. Tak třeba na Slovensku neradno škytat, nýbrž čkať. Případně štikútať.

Neméně pestré jsou i lidové rady, jak škytání zastavit. Cucat kostku cukru. Zadržet dech. Ze zahraničních receptů, jichž se mi dostalo (neboť škytávám i v zahraničí), zaznamenávám náležitě důkladnou a komplikovanou radu německou. Vzít do ruky hrnek s vodou, přiložit rty ke vzdálenějšímu okraji hrnku a posléze — namísto obvyklého záklonu — vypít tekutinu v náležitém předklonu.

Uvedený složitý recept údajně odstraní škytavku rychle, ale existují i návody slovensky povlovné, k nimž počítám například slova MUDr. Mirky Klímové-Fügnerové z autorčiny populární knihy Naše dítě. Cituji doslova ze stránky 171:

„Škytavka se odstraní především klidem. Matka i otec si uvědomí, že nejde o nemoc, jenom o nepříjemnost... S trochou klidu a trpělivosti přejde škytavka sama od sebe v několika týdnech.“